

Пише: Мирослав Самарџић
уторак, 09 август 2016 14:06

Јанис Варуфакис постао је познат када је почетком 2015. изабран за министра финансија у влади Сиризе. Овај елоквентни економиста брзо је скренуо пажњу на себе атрактивним медијским наступима и енергичним супротстављањем мерама штедње које западне државе и међународне финансијске институције силом намећу сиромашнијем делу светског становништва.

Јула 2015. Варуфакис напушта министарски положај због тога што се противио капитулацији Ципрасове владе пред уценама које су стизале из Брисела и Берлина. Пре него што је постао политичар, Варуфакис је био професор економије на универзитетима Велике Британије, Аустралије, САД и Грчке. Аутор је већег броја књига, а познати је експерт за теорију игара.

Ове године објављена је на енглеском језику његова нова књига "Слаби трпе оно што морају" у којој аутор наставља анализе кризе светског капитализма и европских интеграција које је започео у претходној књизи "Глобални Минотаур" која је објављена 2011. (*And the Weak Suffer What They Must?: Europe's Crisis and America's Economic Future*, by Yanis Varoufakis, Nation Books April, 2016).

Наслов нове књиге алудира на један познати догађај из античке грчке историје. Ради се о дијалогу између Атињана и Мељана вођеном током Пелопонеских ратова, а који је забележио Тукидид.

Наслов нове књиге алудира на један познати догађај из античке грчке историје. Ради се о дијалогу између Атињана и Мељана вођеном током пелопонеских ратова, а који је

Пише: Мирослав Самарџић
уторак, 09 август 2016 14:06

забележио Тукидид. Како би ојачали свој геополитички положај током рата са Спартом, Атињани одлучују да нападну малу острвску државу Мел. Мељани нису хтели да се предају војно неупоредиво снажнијим Атињанима и оптужили су их да су њихови поступци неправедни.

Атињани су им тада објаснили основни закон политике силе: правда постоји када су сукобљене стране једнаке у моћи; кад то није случај, јаки раде шта хоће, а слаби трпе шта морају. Овакав став арогантне силе осветио се и самим Атињанима који су на крају пелопонеских ратова сурово поражени од Спарте и више никад нису повратили ранију моћ.

У заоставштини Џона Мајнарда Кејнза Варуфакис је пронашао примерак Тукидидових "Пелопонеских ратова" на старогрчком језику, у коме је ова епизода на маргини била означена. Боље од већине других економиста Кејнз је разумео да уважавање само интереса јаких и моћних, уз запостављање интереса слабих, води у катастрофе.

У тексту који следи покушаћу да изнесем неке од основних идеја из нове Варуфакисове књиге.

Првобитни амерички план деиндустријализације Немачке после 1945. убрзо је напуштен, не само због избијања Хладног рата, него и због плана обнове послератног светског капитализма под америчком хегемонијом. Економска обнова Немачке и Јапана, побеђених држава, чинила је основу тог америчког стратешког пројекта.

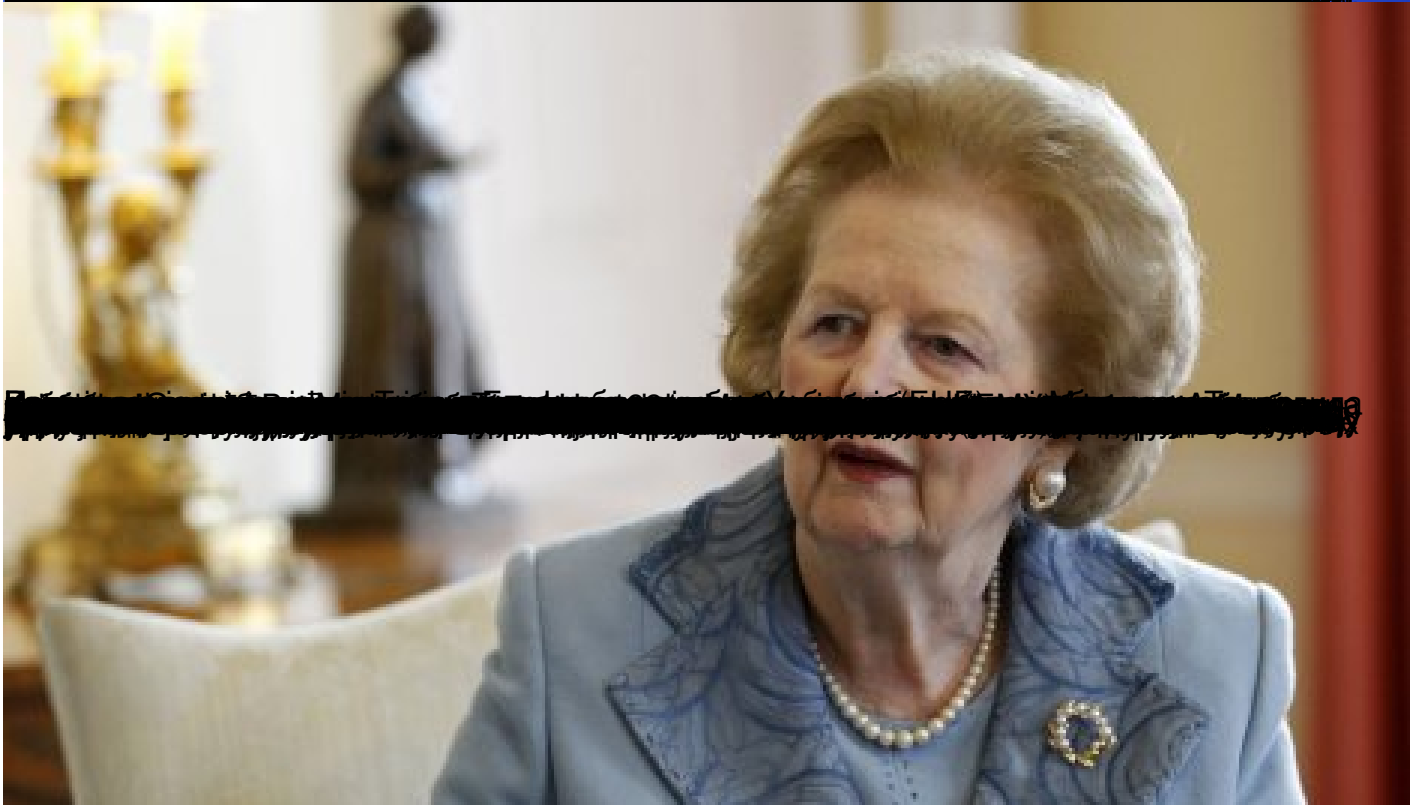
Пише: Мирослав Самарџић
уторак, 09 август 2016 14:06

Пише: Мирослав Самарцић
уторак, 09 август 2016 14:06

Пише: Мирослав Самарџић
уторак, 09 август 2016 14:06

Пише: Мирослав Самарцић
уторак, 09 август 2016 14:06

